Dosarul nr.2-12685/23

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

21 februarie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihaela Bujag

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui ***** și ***** cu privire la încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t:

La data de 23 iunie 2023, reclamantul Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** și ***** cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acţiunii reclamantul Consiliul mun. Chișinău a indicat că, prin efectul Legii nr. 133/2018, din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparţine unităţilor administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

Conform art. 29 aliniatul (2) din Legea 1125/2002, în redacţia Legii 171/2019, superficiarul care deţine superficie legală în temeiul alin. (1) lit. d) sau e) este obligat să achite în bugetul local o redevenţă anuală, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparţine unităţii administrativ teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art. 10 alin. (11) din Legea nr. 1308/1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligaţie incumbă şi dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat şi al dreptului de superficie.

O astfel de plată este prevăzută în legislaţie, şi anume, în art. 101, alin. (1) din Legea menţionată mai sus care statuează că, în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor şi obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor şi întreprinderilor menţionate, de la aceştia, în modul şi termenele fixate în conformitate cu legislaţia, se va încasa anual plata pentru

folosirea terenului, stabilită in mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art. 10 alin. (10), şi nu mai mare de 10% din preţul normativ al pământului, calculat pentru destinaţia respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale, pentru perioada care urmează momentului adoptării de către consiliul local a deciziei corespunzătoare până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă..

De asemenea menționează că, în conformitate cu prevederile „Metodologiei calculării preţului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chişinău" şi „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale", aprobată prin decizia Consiliului Municipal Chişinău nr. 3/24 din 02.04.2013, plata anuală pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 5508 lei pe an.

Astfel, constată că pârâtul ***** Ion şi ***** Valerian, nu au respectat prevederile expres stipulate în legislaţie ce se manifestă prin neachitarea sumei de 21114 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafaţa de 15.05 ha, cu numărul cadastral *****din mun. Chişinău, şos. ***** (1.1 % din supr. tot, constr. 13.004,36), pentru perioada 01.03.2019-31.12.2022.

Conform art. 500 alin. (1) din Codul Civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.

Totodată comunică că, Consiliul municipal Chişinău a demonstrat cu certitudine prin extrasul din registru bunurilor imobile că pârâtul deţine pe teren municipal o construcţie proprietate privată, şi urmează să achite redevenţa în modul stabilit de legislaţie.

Suplimenta informează că Consiliul municipal Chişinău a întreprins măsuri de tranşare prealabilă a litigiului, prin somaţia expediată nr. 01/1-08-64 din 26.01.2022, pârâtului fiind acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor specificate în legislaţie, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei, cerinţe, care, însă, au rămas fără satisfacere.

Cere reclamantul Consiliul municipal Chişinău încasarea din contul lui ***** şi ***** a sumei de 21114 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafaţa de 15.05 ha, cu numărul cadastral *****din mun. Chişinău, şos. ***** (1.1 % din supr. tot, constr. 13.004,36), pentru perioada 01.03.2019-31.12.2022.

La data de 21 septembrie 2023, pârâții ***** și *****, au depus referință, prin care și-au exprimă dezacordul cu circumstanțele de fapt și cele de drept conținute în cererea de chemare în judecată.

În motivarea referinței pârâții ***** şi ***** au indicat că, că nu recunosc acțiunea înaintată în limitele pretenţiilor solicitate, acestea fiind bazate pe informații false şi denaturate, cu încălcarea cerinţelor Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, fără a pune la dispoziția instanței de judecată schema/planul cadastral al terenului şi calculul preţului normativ al acestuia.

La fel pretenţiile reclamantului Consiliul Municipal Chişinău sunt înaintate cu încălcarea şi în detrimentul prevederilor Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Astfel, cererea de chemare în judecată în speţă a fost depusă de către reclamant în luna iunie 2023, conţinând pretenţii pecuniare estimate la suma de 21114 lei, pretinse pentru perioada 01.03.2019 - 31.12.2022, iar somaţia anexată la cererea de chemare în judecată conţine o pretenţie pecuniară estimată la suma de 15606 lei calculată la situaţia din data de 31.12.2021.

De asemenea mai menționează că, în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a identificat numerele cadastrale şi suprafaţa bunurilor imobile (construcţii), precum şi mărimea terenului aferent acestora, precum nu a indicat nici care din ele sunt proprietate personală a soţilor Sandu şi care aparţin în proprietate comună în devălmăşie, limitându-se la informaţia că pârâţii folosesc 1,1% din supr. Tot. constr. 13.004,36 amplasate pe terenul cu suprafaţa de 15.05 ha, cu nr. cadastral *****din mun. Chişinău, şos. ***** (fără a anexa extrasul din registrul bunurilor imobile referitor la construcţia cu nr. cadastral 13.004,36 la care se refera în cerere, dar anexând extrasul pertu construcţia cu nr. cadastral ***** cu suprafaţa de 253,60 m, a cărei proprietar este doar *****.

Totodată comunică că, pârâții la adresa menţionată în cererea de chemare în judecată şi pretenţia 01/1-08-64 din 26.01.2022 - sos. *****, deţin în proprietate construcţii, unele din care sunt în proprietate personală, iar altele - în proprietate comună în devălmăşie.

Din cererea de chemare in judecata nu se desprinde faptul la care teren și aferent cărei construcţii a fost calculata redevenţa pentru folosire, la fel cum nu este clar nici faptul în ce mod se solicita de la şotii Sandu aceasta redeventă (în mod separat sau solidar).

Mai mult ca atât, la baza algoritmului de calculare a redeventei reclamantul a pus indicele de 1,1% din „supr. Tot, constr. 13.004,36) - indice la care la fel nu este clar cum a ajuns reclamantul pentru a-1 aplica, cu toate ca conform Regulamentului privind raporturile juridice de superficie si locaţiune care au ca obiect terenuri municipale, aprobat prin decizia Consiliului Municipal Chişinău nr. 1113 din 16.07.2020 (Cap. I, pct. 8 sbp.7) „în cazul Construcţiilor în care există mai multe încăperi cu destinaţie nelocativă ce aparţin diferitor titulari, va calcula cotele-părti de redeventă ce revin fiecărui titular, proporţional suprafeţelor deţinute, până la proba contrară a cotelor-parţi prezentată de titularii interesaţii, ar potrivit (Cap. II, pct.12) „în cazul prevăzut la art. 29 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 1125/2002, dreptul de superficie se instituie doar asupra părţii terenului necesare pentru deservirea bunului imobil înregistrat separat în capitolul B. Dimensiunile concrete ale părţilor de teren se stabilesc prin decizia Consiliului municipal Chişinău.

Preţul normativ al 1 ha teren pe care se află construcţiile pârâţilor şi care sunt necesare activităţii desfăşurate în aceste construcţii constituie 2856384,50 lei.

Reieşind însă din faptul că reclamantul în cerere nu a indicat la care anume construcţii se atribuie terenurile pentru care se pretinde redevența, care este suprafaţa fiecărui din aceste terenuri şi modul de calculare a redevenței, precum şi în proprietatea cui sunt construcţiile amplasate pe aceste terenuri, la fel cum nu a explicat de ce se pretinde încasarea redevenței pentru anul 2019 (12 luni), pe când, conform Cap. I pct.8 sbp.4 a Regulamentului privind raporturile juridice de superficie si locatiune care au ca obiect terenuri municipale, aprobat prin decizia Consiliului Municipal Chişinău nr. 1113 din 16.07.2020, plata pentru anul 2019 urmează a fi efectuată pentru 10 luni, este imposibil de a verifica temeinicia si legalitatea pretenţiilor reclamantului.

La fel menționează că nu este clar cine din pârâţi, pentru care teren şi în ce mod urmează să achite redevența.

Solicită pârâții ***** și *****, respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

Reprezentantul reclamantului, Consiliul mun. Chișinău – Darie Dumitru, în ședința de judecată a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în sensul declarat.

Pârâții ***** și *****, în ședința de judecată nu sau prezentat, fiind înștiințați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2) și (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) CPC, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1, 3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În şedinţa de judecată cu certitudine s-a constatat că, conform prevederilor Legii nr.133/2018 din 1 martie 2019, s-a instituit dreptul de superficie asupra terenului care aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 1 martie 2019, are un drept de locațiune asupra terenului cu drept de construire.

Totodată potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile *****, srezultă că, bunul imobil încăperea cu nr. cadastral ***** din mun. Chișinău, sect. Botanica, șos. *****, modul de folosință nelocativă, cu suprafața de 253,6 m.p. aparține cu drept de proprietate lui *****.

De asemenea, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile s-a constata că, bunul imobil încăperea cu nr. cadastral *****.36 din mun. Chișinău, sect. Botanica, șos. *****, modul de folosință clădire de producere, cu suprafața de 98,2 m.p. aparține cu drept de proprietate lui ***** și *****.

La fel, s-a constatat că, bunul imobil teren cu nr. cadastral ***** din mun. Chișinău, sect. Botanica, șos. *****, modul de folosință pentru construcții, cu suprafața de 15.05 ha aparține cu drept de proprietate municipiului Chișinău.

Mai mult, la data de 16 iulie 2020, Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 11/13 a aprobat Regulamentul privind raporturile juridice de superficie și locațiune care au ca obiect terenurile municipale.

Conform art. 9 alin (1) și (2) lit. a) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin (1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În conformitate cu art. 42 Codul funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităţilor administraţiei publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală.

Totodată instanța de judecată constată că, teren cu nr. cadastral ***** din mun. Chișinău, sect. Botanica, șos. *****, modul de folosință pentru construcții, cu

suprafața de 15.05 ha, pe care sunt amplasate imobilele proprietate privată a pârâților ***** și *****, constituie proprietate municipală.

De asemenea, la data de 01 martie 2019 a intrat în vigoare Legea 133 din 15 noiembrie 2018 ”Privind modernizarea Codului civil şi modificarea unor acte legislative”.

Astfel, conform prevederilor art. 29 alin. (1) al Legii nr. 133/2018 din 1 martie 2019, s-a instituit dreptul de superficie asupra terenului care aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau domeniul privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 1 martie 2019, are drept de posesie sau folosinţă asupra terenului.

Conform art. 654 Codul civil, superficie este dreptul real imobiliar de a poseda şi folosi terenul altuia în vederea edificării şi exploatării unei construcţii a superficiarului, deasupra şi sub acest teren, sau a exploatării unei construcţii existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune şi poate fi obiect al unui contract de locaţiune.

Dacă nu se prevede altfel, dreptul de superficie nu se poate exercita decît asupra suprafeţei construite sau asupra suprafeţei pe care urmează să se ridice construcţia, precum şi asupra suprafeţei neconstruite, necesare, potrivit naturii sau destinaţiei construcţiei, exploatării ei normale.

Întinderea dreptului superficiarului de a folosi terenul grevat este stabilită prin contract sau lege. În lipsa unor prevederi contractuale, terenul este grevat cu servitutea necesară exercitării dreptului de superficie. Servitutea încetează la stingerea dreptului de superficie.

Asupra dreptului de superficie se aplică în modul corespunzător regulile dreptului de proprietate asupra imobilelor dacă legea nu prevede altfel.

Construcţia este o parte componentă esenţială a dreptului de superficie. Dreptul de proprietate asupra construcţiei ridicate pe terenul grevat de superficie este exercitat de către superficiar pe durata existenţei dreptului de superficie. În cazul în care construcţia a fost înregistrată în registrul bunurilor imobile, superficiarul va fi arătat ca proprietar al construcţiei pe durata existenţei dreptului de superficie.

Dreptul de superficie nu poate fi constituit sub condiţie rezolutorie.

Dreptul de superficie nu poate fi limitat la o parte din construcţie.

În conformitate cu art. 655 Codul civil, dreptul de superficie se naşte în temeiul unui act juridic sau al unei dispoziţii legale, fiind opozabil terţilor din momentul înregistrării în registrul bunurilor imobile.

Dreptul de superficie se constituie pentru un termen de 99 de ani dacă nu a fost stabilit un alt termen. La împlinirea termenului, dreptul de superficie poate fi reînnoit.

Superficia se poate înregistra şi în temeiul unui act juridic prin care proprietarul întregului imobil a transmis exclusiv construcţia ori a transmis terenul şi construcţia, în mod separat, către două persoane, chiar dacă nu s-a stipulat expres constituirea superficiei.

În situaţia în care s-a construit pe terenul altuia, superficia se poate înregistra pe baza renunţării proprietarului terenului la dreptul de a invoca accesiunea, în favoarea constructorului. De asemenea, ea se poate înregistra în folosul unui terţ pe baza cesiunii dreptului de a invoca accesiunea.

Potrivit art. 658 Codul civil, superficiarul poate dispune în mod liber de dreptul său de superficie. În cazul unei construcţii existente, superficiarul poate înstrăina ori ipoteca superficia şi construcţia numai împreună.

În caz de vînzare a construcţiei de către superficiar, proprietarul terenului are dreptul de preemţiune.

În conformitate cu art. 659 Codul civil, dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piaţă, ţinînd seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinaţia construcţiei, precum şi de orice alte criterii de determinare a contravalorii folosinţei. Redevenţa se determină la data constituirii superficiei.

Redevenţa poate fi ajustată la cererea uneia din părţi, în cazul în care condiţiile economice fac ca neajustarea să fie inechitabilă. Măsura ajustării se va aprecia ţinîndu-se seama de schimbarea condiţiilor economice şi de principiul echităţii.

Potrivit art. 666 Codul civil, la stingerea dreptului de superficie, proprietarul terenului se subrogă superficiarului în contractele de locaţiune şi arendă în curs de executare.

Distinct din cele constatate, instanța menționează că, potrivit art. 29 alin (2) Legea nr. 1125 din 13 iunie 2002, pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova" modificată prin Legea nr. 171 din 19 decembrie 2019, superficiarul care deţine superficie legală în temeiul alin.(1) lit.d) sau e) este obligat să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevenţă anuală, determinată în modul stabilit de Guvern, pentru terenul care aparţine statului sau, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparţine unităţii administrativ-teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art.10 alin.(11) din Legea nr.1308/1997 privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Această obligaţie incumbă şi dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat şi al dreptului de superficie.

Potrivit art. 10 alin (1) din Legea cu privire la preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, preţul normativ al pământului se stabileşte la vînzarea-cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum şi în alte cazuri ce ţin de activitatea economică.

În conformitate cu art. 10^1 alin (1) al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997, în cazul în care proprietarii bunurilor privatizate sau ai întreprinderilor şi bunurilor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente bunurilor şi întreprinderilor menţionate, de la aceştia, în modul şi termenele fixate în conformitate cu legislaţia, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decît plata anuală de arendă, calculată conform art.10 alin.(11), şi nu mai mare de 10% din preţul normativ al pămîntului, calculat pentru destinaţia respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale pentru terenurile proprietate publică a unităţii administrativ-teritoriale sau de Agenţia Proprietăţii Publice pentru terenurile proprietate publică a statului, pentru perioada cuprinsă între data adoptării de către consiliul local/Agenţia Proprietăţii Publice a deciziei corespunzătoare şi cea a încheierii contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.

Prin urmare, reieșind din cele sus menționate, instanța de judecată conchide că acțiunea urmează a fi admisă ca fiind întemeiată, cu încasarea în mod solidar de la ***** și ***** în beneficiul Consiliului mun. Chișinău suma de 21114 lei cu titlu de datorie pentru folosirea terenului cu suprafața de 15,05 ha, cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, șos. *****, pentru perioada 01.03.2019 – 31.12.2022, deoarece din materiale cauzei cert rezultă că pârâții ***** și *****, având calitatea de coproprietari, nu au respectat prevederile legislației prin neachitarea datoriei pentru folosirea terenului cu suprafața de 15,05 ha, cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, șos. *****, pentru perioada 01.03.2019 – 31.12.2022, conform calculelor prezentate de reclamant.

Totodată în cadrul Hotărîrii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărîrii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărîrii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivînd din natura hotărîrii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmînd să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 85 alin. (1), lit. i) CPC, de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc, autoritățile publice centrale, organele centrale de specialitate ale administrației publice, Curtea de Conturi și organele subordonate lor, finanțate de la bugetul de stat, precum și autoritățile administrației publice locale - la înaintarea acțiunilor și la contestarea hotărârilor instanțelor judecătorești, inclusiv în cauzele examinate în procedura de contencios administrativ, indiferent de calitatea lor procesuală. Reieșind din norma vizată, Consiliul municipal Chișinău, la depunerea cererii de chemare în judecată, a fost scutit de la plata taxei de stat.

În conformitate cu art. 98 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. Dacă acţiunea a fost admisă parţial, iar pîrîtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a pricinii suportate de instanţă se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporţional părţii respinse din acţiune.

La caz, pretențiile formulate de către reclamant prin prezenta cerere de chemare în judecată au fost cu caracter patrimonial, care se taxează cu taxa de stat în cuantum de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei și nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice, conform art. 3 alin. 1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992.

De asemenea, instanța de judecată notează că, în virtutea prevederilor statuate la art. 4 alin. (1) pct. 13) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 și art. 85 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură civilă, la depunerea acțiunii în justiție, Consiliul municipal Chișinău a fost scutit de la plata taxei de stat.

Prin urmare, instanța de judecată va dispune încasarea de la pârâții ***** și *****, în folosul statului, a taxei de stat în mărime de 3% din suma care urmează a fi încasată din contul pârâtului, care constituie 633,42 lei.

Ca urmare celor sus menționate instanța de judecată conchide că, cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui ***** și ***** cu privire la încasarea datoriei urmează a fi admisă integral.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui ***** și ***** cu privire la încasarea datoriei, ca fiind întemeiată.

Se încasează în mod solidar de la ***** (a.n.*****, IDNP *****) și ***** (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul Consiliului mun. Chișinău (IDNO 1006601000037) suma de 21114 (douăzeci și una mii o sută patrusprezece) lei cu titlu de datorie pentru folosirea terenului cu suprafața de 15,05 ha, cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, șos. *****, pentru perioada 01.03.2019 – 31.12.2022.

Se încasează în mod solidar de la ***** (a.n.*****, IDNP *****) și ***** (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul statului suma de 633,42 (șase sute treizeci și trei lei patruzeci și doi bani) lei cu titlu de taxa de stat.

Se explică dreptul părţilor și participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galușceac
Judecătorul